

может привести в будущем к стагнации и пренебрежению интересами потребителей в связи с возможной монополизацией рынка.

Соклаков В.А.
БГТУ им. В.Г. Шухова

РОЛЬ ГОСУДАРСТВА В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СТРАНЫ

В условиях рыночных отношений любая хозяйственная деятельность преследует получение прибыли. Максимальная прибыль может быть получена только за счет привлечения новых технологий, порой наносящих ущерб окружающей среде, так как хозяйствующие субъекты пренебрегают природоохранными мероприятиями, снижающими экономический эффект от их реализации (в среднем затраты возрастают на 40 %). Следствием стало ухудшение естественных условий воспроизводства самого человека, его здоровья, обострение демографической ситуации. В связи с этим задача формирования экологически безопасного общества продолжает стоять наравне с экономической. Анализируя экологическую политику нашей страны, видим, что только 3 % населения интересуется экологической безопасностью. Государство разработало комплекс экономико-экологических мер для гарантирования безопасности нашей страны. Это: введение высоких налогов на промышленность с опасными отходами для экологии; дотации государства экологически безвредным предприятиям; привлечение малого и среднего бизнеса к решению экологических проблем; разъяснительная работа среди населения; подготовка кадров в области экологической политики; увеличение государственных расходов на эти цели. Затрат Госбюджета на экологическую безопасность предусматривается все меньше. В 1997 году — 0,8 % бюджета, в 2013 году — всего 0,9 %. В действительности выделяемая сумма еще ниже, чем планируемая (примерно 0,4 %). Решение экологических проблем в современной России возможно только в случае сотрудничества всех

участников экологической политики: государства, экологических организаций, предпринимателей и общества.

Солоха О.Ю.
НТУ «ХП»

ЗМІНИ СТРУКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Останні два роки в економіці України спостерігається гальмування розвитку і зростання тенденцій занепаду виробництва, скорочення інвестицій, як іноземних, так і внутрішніх, зменшення кількості працюючих, тобто наявні ознаки економічної кризи, яка поглиблюється вимушеними військовими діями на Донбасі. Раніше вважалося, що основний внесок до державного бюджету робить промисловість (металургія, хімічна, машинобудування), однак статистика за 2013 рік спростовує таке твердження: лише 5,38 % надходжень до бюджету забезпечила металургія, 4,51 % — машинобудування, 1,53 % — хімічна та фармацевтична промисловість. Проте сума податків та доходів від діяльності торгівлі, готельного та ресторанного бізнесу в зведеному бюджеті України становила 10,72 %, від освіти і науки — 8,91 %, від транспорту та пошти — 8,3 %. Сільське господарство разом з лісним, рибним, мисливським господарством і деревообробкою дало в бюджет 3,7 % надходжень. Сфера послуг загалом в Україні забезпечила майже 60 % коштів бюджету, а промисловість — близько 31 %. Втім, послуги, в яких зайнято населення в Україні, значно відрізняються від послуг у розвинених країнах. В Україні значну частину коштів у регіонах забезпечують бюджетні зарплати вчителів і медичних працівників, при чому освіта та медицина є неконкурентними на міжнародних ринках. В західних країнах основними послугами є консалтинг, наукові розробки, індустрія відпочинку і розваг. Медицина і освіта там також відіграють істотну роль і вони конкурентоспроможні на світових ринках. В нашій державі значна частина суб'єктів господарської діяльності знаходиться у «тіньовій» сфері. Вони не сплачують податків і зборів до бюджету, що негативно позначається на функціонуванні всієї економі-